

TEKNIIKAN MUSEOLEHTI

RESIINA

1 ■ 1981

53

ISSN 0356-0600 13. vuosikerta
Helsinki 1.3.1981 painos 1800 kpl

RESIINAN toimituksen osoite:
RESIINA PL 795 00101 Helsinki 10
postisiirtotili 1657 94-4

Päätoimittaja: Matti Bergström

Toimitusneuvosto:

Jaakko Liede, kanslianeuvos, pj.
Pentti Markkanen, museonjohtaja
Ismo Leppänen, dipl.kielenk.
Antero Kalliomäki, oik. yo.
Matti Bergström, tutkija, siht.

Osoitteenmuutokset suoraan:
Kustantajyhdistysten sihteeri

Kustantajat:

Museorautatieyhdistys ry
Suomen Rautatiehistoriallinen Seura ry
Suomen Teknillinen Museoyhdistys r.y.
Tekniikan museon säätiö

TEKNIIKAN MUSEOLEHTI RESIINA on kiskolii-
kennealan ja yleistekniikan historian harrasta-
jien sitoutumaton tieteellinen aikakausjulkaisu,
joka ilmestyy vähintään neljästi vuodessa.

RESIINA jaetaan kustantajyhdistysten jäsenille
maksutta jäsenlehtenä.

Ilmoitushinnat pyydettyinä.

Julkaisijyhdistysten jäsenten rivi-ilmoitukset:
Ensimmäinen rivi 3:- sekä jokainen seuraava
rivi tai sen osa 1:-. Rivi-ilmoituksen yhteydessä
julkaistavasta kuvasta veloitetaan kuin se olisi
normaali tekstirivi.

© Copyright

Tämän painotuotteen sisällön jäljentäminen il-
man toimituksen sekä tekijän kirjallista lupaa
painamalla, monistamalla, äänittämällä, valoku-
vaamalla tai muilla tavoin kielletään 8. päivänä
heinäkuuta 1961 annetun tekijänoikeuslain no-
jalla.

All rights reserved under International Copy-
right Convention. No part of this publication
may be reproduced in any form or by any me-
ans, electronic or mechanical, including photo-
copying, without permission in writing from the
editor and the author.

Painopaikka:

Loimaan Kirjapaino, 32200 Loimaa

Seuraava RESIINA eli 2 ● 81 ilmestyy touko-
kuussa. Lehteen tarkoitettun aineiston on oltava
toimituksessa 30.3.1981 mennessä.

*Kansikuvamme on Loviisan-
Wesijärven radalta.*

RESIINALLA

Tekniikalla voidaan tarkoittaa kaikkea, mikä säästää tai tehostaa työtä. Perinteellisen tekniikan menetelmät ja välineet ovat ikivanhoja. Jo ammuin päästiin oppimisen ja erehdyksen tietä huomattaviin saavutuksiin. Yksinkertaisilla välineillä ja isältä pojalle periytyvällä taidolla yllettiin miltei täydellisyyttä hipoviin tuloksiin.

Sen sijaan tieteeseen perustuva tekniikka, teknologia, on aivan nuori tulokas ihmisen historiassa. Ikää tuskin pari sataa vuotta. Teknologian ja siihen perustuvan teollisuuden kehitys lienee vasta aivan alussa. Mutta tuotteiden määrän kasvu näyttää vain kiihtyvän.

Kaikki tämä on tekniikkaa ja sen taustalla on aina ihminen. Tekniikan alue on nykyisin jo niin laaja, että järjellisen kuvan saaminen siitä maailmankuvamme ainekseksi on vaikeata. Jopa museaaliselkin alueella. Erikoisen selvästi tämä ilmeni Suomen Museoliiton v. 1976 museoille ja teollisuudelle osoittamasta, tekniikan museointia koskevasta tiedustelusta ja siihen annetuista vastauksista. Käyttökelpoisten johtopäätösten tekeminen niiden pohjalta on osoittautunut miltei mahdottomaksi. Kysymykset on käsitetty niin eri tavoin, että yhteinen "kieli" näyttää puuttuvan.

Tekniikan museotoiminta on maassamme vasta alullaan. Sitä on kehitettävä. Mutta kehittämisen edellytyksenä on sellainen järjestys, että tekniikan jäsentäminen ihmisen tajuttaviksi kokonaisuuksiksi on museaalisesti mahdollista. Ja lisäksi siten, että kehityksen kaari säilyy ja terävöityy.

Aluksi olisi selvitettävä mitä tekniikan museolla ja tekniikan museotoimella tarkoitetaan, mihin sillä pyritään ja miten. Ei se vielä museota tee, että johonkin tilaan kerätään joukko käytöstä poistettuja, nimilapulla varustettuja koneita ja laitteita. Jotain muuta museon on oltava. Toiseksi olisi selvitettävä mitä tekniikan museotoiminnan piiriin kuuluu. Tämä edellyttää mm. rajankäyntiä teknologian ja perinteellisen, pääasiassa taitoon perustuvan tekniikan kesken.

29.1.1981/JL